32000L0009

3.5.2000 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 106/21

DIREKTIVA 2000/9/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. marca 2000

o žičniških napravah za prevoz oseb

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) ter členov 55 in 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Žičniške naprave za prevoz oseb so (v nadaljevanju „žičniške naprave“) konstruirane, izdelane, dane v obratovanje in obratujejo zato, da prevažajo osebe. Načeloma so žičniške naprave gorski sistemi žičnic, ki se uporabljajo v visokogorskih turističnih središčih, sestavljajo pa jih vzpenjače, kabinske žičnice, nihajne žičnice, sedežnice in vlečnice, lahko pa so to tudi žičniške naprave, ki se uporabljajo v mestnih sistemih prevoza. Za nekatere vrste žičniških naprav se lahko uporabljajo druga, popolnoma drugačna osnovna načela, ki jih vnaprej ni mogoče izključiti. Zato je potrebno uvesti posebne zahteve za dosego enakih varnostnih ciljev, kot so tisti, določeni v tej direktivi.

(2) Žičniške naprave načeloma obratujejo v povezavi s turizmom, zlasti v gorskih območjih, kar ima pomembno vlogo v gospodarstvu zadevnih regij in postaja vse pomembnejši dejavnik v trgovinskih bilancah držav članic. S tehničnega vidika se sektor žičniških naprav uvršča tudi med industrijske dejavnosti, ki so povezane s proizvodnjo osnovne opreme ter z dejavnostmi v sektorju za visoke in nizke gradnje.

(3) Države članice so odgovorne za zagotavljanje varnosti žičniških naprav med proizvodnjo, dajanjem v obratovanje in obratovanjem. Razen tega so skupaj s pristojnimi organi odgovorne za zadeve, kot so namembnost zemljišč, regionalno načrtovanje in varstvo okolja. Nacionalni predpisi se močno razlikujejo zaradi tehnik, ki so značilne za državno industrijo, kakor tudi zaradi lokalnih običajev ter znanja in izkušenj. Določajo specifične dimenzije in naprave ter posebne značilnosti. Zaradi takih okoliščin morajo proizvajalci za vsak trg na novo opredeliti svojo opremo. To povzroča težave pri zagotavljanju standardnih rešitev in negativno vpliva na konkurenčnost.

(4) Za zagotovitev varnosti žičniških naprav je treba upoštevati temeljne zdravstvene in varnostne zahteve. Te zahteve je treba uporabiti razsodno, da bi tako upoštevali najsodobnejšo tehnologijo v času konstrukcije ter tehnične in gospodarske zahteve.

(5) Poleg tega lahko žičniške naprave segajo čez državne meje, njihova konstrukcija pa utegne biti v nasprotju z nacionalnimi pravili.

(6) Na ravni celotne Skupnosti je potrebno sprejeti ukrepe za določitev temeljnih zahtev za varnost in zdravje ljudi, varstvo okolja in potrošnikov, ki veljajo za žičniške naprave, podsisteme in njihove varnostne elemente. Brez tega bi vzajemno priznavanje državnih zakonskih določb povzročilo nerešljive politične in tehnične težave glede razlage in odgovornosti. Iz istega razloga standardizacija brez predhodne opredelitve usklajenih zakonskih zahtev ni dovolj za reševanje težav.

(7) Odgovornost za odobritev žičniških naprav običajno prevzema služba pristojnih državnih organov; v nekaterih primerih odobritev elementov ni mogoča vnaprej, temveč šele, ko potrošnik zaprosi za tako odobritev. Iz istega razloga se lahko po opravljenem predpisanem

([1]) UL C 70, 8.3.1994, str. 8 in UL C 22, 26.1.1996, str. 12.
([2]) UL C 388, 31.12.1994, str. 26.
([3]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 1995 (UL C 109, 1.5.1995, str. 122), potrjeno dne 27. oktobra 1999 (še ni objavljeno v Uradnem listu), enotno stališče Sveta z dne 28. junija 1999 (UL C 243, 27.8.1999, str. 1) in Odločba Evropskega parlamenta z dne 27. oktobra 1999 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Odločba Sveta z dne 16. decembra 1999.

inšpekcijskem pregledu žičniških naprav pred začetkom obratovanja nekateri elementi zavrnejo ali izberejo drugačne tehnološke rešitve. Takšno stanje povzroča povečanje stroškov in daljše dobavne roke ter je zlasti škodljivo za tuje proizvajalce. Poleg tega žičniške naprave med obratovanjem strogo nadzorujejo tudi javne službe. Vzroki resnih nesreč so lahko povezani z izbiro kraja postavitve, s samim sistemom prevoza, z objekti ali načinom obratovanja in vzdrževanja sistema.

(8) V takih okoliščinah je varnost žičniških naprav enako odvisna od pogojev v okolici, kakovosti dobavljenih industrijskih izdelkov ter od načina njihove montaže, vgradnje na kraju postavitve in nadzora med obratovanjem. S tem je poudarjen pomen splošnega pregleda nad žičniškimi napravami, da bi presodili raven varnosti in sprejetja enotnega pristopa k zagotavljanju kakovosti na ravni Skupnosti. V teh okoliščinah je potrebno opredeliti številne zahteve skupaj s postopki kontrole in preverjanja, ki naj se enotno uporabljajo v vseh državah članicah, da bi omogočili proizvajalcem rešiti trenutne težave, in omogočili uporabnikom popoln izkoristek žičniških naprav ter enako stopnjo razvoja v vseh državah članicah.

(9) Osebam iz vseh držav članic in zunaj njih, ki uporabljajo žičniške naprave, mora biti zagotovljena zadovoljiva raven varnosti. Da bi izpolnili to zahtevo, je treba opredeliti postopke in metode presojanja, nadzora in inšpekcijskega pregleda. To zahteva uporabo standardiziranih tehničnih naprav, ki jih je treba vgraditi v žičniške naprave.

(10) Če Direktiva Sveta 85/337/EGS ([1]) tako zahteva, je treba presoditi vplive žičniških naprav na okolje; poleg vplivov, omenjenih v navedeni direktivi, naj se upoštevajo varstvo okolja in zahteve v zvezi s trajnostnim razvojem turizma.

(11) Žičniške naprave lahko sodijo v področje uporabe Direktive Sveta 93/38/EGS z dne 14. junija 1993, ki usklajuje postopke javnih naročil subjektov, ki delujejo v vodnem, energetskem, prometnem in telekomunikacijskem sektorju ([2]).

(12) Tehnične specifikacije naj bodo vključene v splošno dokumentacijo ali v tehnične specifikacije, določene za vsako pogodbo posebej. Te tehnične specifikacije morajo biti opredeljene s sklicevanjem na evropske specifikacije, če obstajajo.

(13) Da bi lažje dokazali izpolnjevanje temeljnih zahtev, je koristno imeti usklajene evropske standarde, katerih upoštevanje omogoča predpostavko, da je produkt v skladu z navedenimi temeljnimi zahtevami. Usklajene evropske standarde sestavljajo zasebni organi in morajo ohranjati svoj neobvezni status. V ta namen sta Evropski odbor za standardizacijo (CEN) in Evropski odbor za elektrotehnično standardizacijo (Cenelec) priznana kot organa, pristojna za sprejemanje usklajenih standardov, ki sledijo splošnim smernicam za sodelovanje med Komisijo in tema dvema organoma, sklenjenih 13. novembra 1984.

(14) V tej direktivi je usklajeni standard tehnična specifikacija (evropski standard ali listina o uskladitvi), ki ga je sprejel eden od teh dveh organov ali sta ga na zahtevo Komisije sprejela oba organa po Direktivi 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998, ki določa postopek za zagotavljanje informacij na področju tehničnih standardov in predpisov ter pravil o storitvah informacijske družbe ([3]) in v skladu z zgoraj navedenimi splošnimi smernicami. Pri standardizaciji naj Komisiji pomaga odbor, omenjen v navedeni direktivi, ki se bo po potrebi posvetoval s tehničnimi strokovnjaki.

(15) Samo varnostne komponente ali podsistemi naprave, ki ustrezajo nacionalnemu standardu, s katerim se v zakonodajo prenese usklajeni standard, katerega sklicevanje je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, štejejo za elemente ali podsisteme, skladne z ustreznimi temeljnimi zahtevami te direktive, brez potrebe po posebni utemeljitvi.

(16) Če ni evropskih specifikacij, naj se tehnične specifikacije kolikor je to mogoče opredelijo s sklicevanjem na druge standarde, ki se uporabljajo v Skupnosti. Glavni izvajalci lahko opredelijo dodatne specifikacije, potrebne za dopolnitev evropskih specifikacij ali drugih standardov. Te določbe morajo zagotoviti zadovoljitev na ravni Skupnosti usklajenih zahtev, ki jih morajo izpolnjevati žičniške naprave.

(17) Poleg tega je v interesu držav članic, da imajo mednarodni sistem standardizacije, s katerim se lahko izdelajo standardi, ki jih dejansko uporabljajo mednarodni trgovinski partnerji in zadovoljujejo zahteve politike Skupnosti.

([1]) Direktiva Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 175, 5.7.1985, str. 40). Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 97/11/ES (UL L 73, 14.3.1997, str. 5).

([2]) UL L 199, 9.8.1993, str. 84. Direktiva, kot je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 98/4/ES (UL L 101, 1.4.1998, str. 1).

([3]) UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, kot je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES (UL L 217, 5.8.1998, str. 18).

(18) V nekaterih državah članicah lahko glavni izvajalci v splošni dokumentaciji ali specifikacijah, ki so določene za vsako pogodbo posebej, trenutno navedejo nadzorne in inšpekcijske postopke. Ti postopki bodo morali v prihodnosti, predvsem v primeru varnostnih elementov, soditi v okvir Resolucije Sveta z dne 21. decembra 1989 o globalnem pristopu k presoji skladnosti ([1]). Ta zasnova varnostnega elementa se ne uporablja samo za fizične predmete, temveč tudi za neopredmetena sredstva, kot je na primer programska oprema. Postopki za presojanje skladnosti varnostnih elementov morajo temeljiti na uporabi modulov, določenih v Odločbi Sveta 93/465/EGS ([2]). V primeru kritičnih varnostnih elementov je potrebno opredeliti načela in pogoje za zagotovitev kakovostne konstrukcije; tak pristop je potreben za pospešitev splošnega prevzema sistema zagotavljanja kakovosti v podjetjih.

(19) Pri opravljanju metodične varnostne analize žičniških naprav je treba opredeliti elemente, od katerih je odvisna varnost žičniške naprave.

(20) Glavni izvajalci v svoji pogodbeni dokumentaciji s sklicevanjem na evropske specifikacije določijo značilnosti, ki jih morajo zlasti za varnostne elemente proizvajalci upoštevati v okviru pogodbene obveznosti. V takih okoliščinah je skladnost elementov povezana predvsem z njihovim področjem uporabe in ne samo s prostim pretokom na trgu Skupnosti.

(21) Varnostni elementi naj imajo znak skladnosti CE, ki ga namesti bodisi proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik, ki ima sedež v Skupnosti. Znak skladnosti CE pomeni, da varnostni element ustreza določbam iz te direktive in določbam iz drugih veljavnih direktiv Skupnosti o znaku skladnosti CE.

(22) Znaka skladnosti CE ni treba namestiti na podsisteme, ki so predmet te direktive, temveč na podlagi presoje skladnosti po postopkih, ki so določeni v ta namen s to direktivo, zadostuje izjava o skladnosti. To ne posega v obveznost proizvajalcev, da namestijo znak skladnosti CE na določene podsisteme, da bi potrdili skladnost elementov z drugimi določbami Skupnosti, ki veljajo zanje.

([1]) UL C 10, 16.1.1990, str. 1.

([2]) Odločba Sveta 93/465/EGS z dne 22. julija 1993 v zvezi z moduli za različne faze postopkov o presoji skladnosti in pravil za nameščanje in uporabo znakov skladnosti CE, ki so namenjene uporabi v direktivah o tehničnem usklajevanju (UL L 220, 30.8.1993, str. 23).

(23) Odgovornost držav članic za varnostne, zdravstvene in druge vidike, zajete v temeljnih zahtevah na njihovem ozemlju, mora biti priznana z zaščitno klavzulo, ki določa ustrezne postopke Skupnosti.

(24) Pred začetkom obratovanja je potreben postopek za inšpekcijski pregled podsistemov žičniških naprav. Tak inšpekcijski pregled mora omogočiti, da se organi prepričajo, da je na vsaki stopnji konstruiranja, izdelave in začetka obratovanja dobljeni rezultat skladen z ustreznimi določbami te direktive. To mora omogočiti proizvajalcem, da računajo na enakovredno obravnavo, ne glede na zadevno državo članico. Zato naj se opredelijo načela in pogoji, ki urejajo potrditev ES podsistemov naprav.

(25) Omejitve, povezane z obratovanjem žičniških naprav, je treba upoštevati pri varnostni analizi, čeprav ne na način, ki bi ogrozil načelo prostega pretoka blaga ali varnost žičniških naprav. Zato naj Komisija predlaga državam članicam številna priporočila, ki so oblikovana za zagotovitev obratovanja takih naprav, nameščenih na njihovem ozemlju, na način, ki omogoča uporabnikom, obratovalnemu osebju in tretjim osebam visoko stopnjo zaščite, čeprav ta direktiva ne obravnava dejanskega obratovanja žičniških naprav.

(26) V primeru žičniških naprav se lahko opravijo temeljiti preizkusi tehnoloških inovacij samo ob konstrukciji nove naprave. V takih okoliščinah naj se zagotovi postopek, ki ob zagotovilu o izpolnjenih temeljnih zahtevah omogoča tudi določitev posebnih pogojev.

(27) Žičniške naprave, za katere je bilo izdano dovoljenje, vendar se gradbena dela zanje še niso začela, ali žičniške naprave, ki so že v gradnji, morajo izpolnjevati določbe te direktive, razen če se države članice ne odločijo drugače z navedbo razlogov, in če se doseže enako visoka raven zaščite. Določbe te direktive morajo biti izpolnjene, kadar se obstoječe žičniške naprave spremenijo, če nacionalna zakonodaja zahteva dovoljenje za take spremembe.

(28) Ni treba zahtevati, da vse obstoječe žičniške naprave izpolnjujejo določbe, ki veljajo za nove naprave. Vendar se to utegne izkazati za potrebno, če niso izpolnjeni temeljni varnostni cilji. V tem primeru naj Komisija predlaga državam članicam številna priporočila, ki so oblikovana tako, da zagotavljajo, da obstoječe žičniške naprave na njihovem ozemlju omogočijo uporabnikom visoko stopnjo zaščite v smislu določb, ki veljajo na tem področju za nove naprave.

(29) Zlasti kadar ni evropske specifikacije, morajo obveščeni organi, odgovorni za postopke presoje skladnosti varnostnih elementov in podsistemov žičniških naprav,, čim bolje usklajevati svoje odločitve. Komisija mora zagotoviti, da tako tudi ravnajo.

(30) Izvajanje temeljnih zahtev, zlasti glede varnosti naprave, in usklajevanje vseh postopkov zahtevata ustanovitev odbora.

(31) Ukrepi, ki so potrebni za izvajanje te direktive, naj se sprejmejo v skladu z Odločbo Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999, ki določa postopke za izvajanje izvedbenih pooblastil, ki so dodeljena Komisiji ([1]) –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

1. Ta direktiva se uporablja za žičniške naprave, namenjene prevozu oseb.

2. V tej direktivi pomenijo „žičniške naprave za prevoz oseb“ naprave, sestavljene iz več sestavnih delov, konstruirane, izdelane, montirane in dane v obratovanje, da bi z njimi prevažali osebe.

Te naprave, postavljene na kraju obratovanja, se uporabljajo za prevoz oseb v vozilih ali vlečnih napravah, ki jih nosijo in/ali vlečejo vrvi, nameščene vzdolž vozne trase.

3. K tem napravam sodijo:

(a) vzpenjače in druge naprave z vozili, montiranimi na kolesih ali na drugih nosilnih napravah, ki jih vleče ena ali več vrvi;

(b) kabinske žičnice, kjer kabine nosi in/ali premika ena ali več nosilnih vrvi; ta skupina zajema tudi nihajne žičnice in sedežnice;

(c) vlečnice, kjer uporabnike z ustrezno opremo vlečejo vrvi.

4. Ta direktiva se uporablja:

— od začetka njene veljavnosti za naprave, zgrajene in dane v obratovanje,

— od začetka njene veljavnosti za podsisteme in varnostne elemente, dane na trg.

Velja za tiste določbe o usklajevanju, ki so potrebne in zadostne za zagotovitev in jamstvo izpolnjevanja temeljnih zahtev iz člena 3(1).

Če se pomembne značilnosti, podsistemi ali varnostni elementi obstoječih naprav spremenijo, tako da zadevna država članica zahteva novo dovoljenje za uporabo, morajo take spremembe naprav in njihovi učinki na napravo kot celoto izpolnjevati temeljne zahteve iz člena 3(1).

5. V tej direktivi:

— „žičniška naprava“ pomeni celoten sistem na kraju obratovanja, ki ga sestavljajo infrastruktura in podsistemi, našteti v Prilogi I, pri čemer infrastruktura, ki je posebej konstruirana za vsako napravo in postavljena na kraju obratovanja, pomeni načrt poteka proge, sistemske podatke, postajne objekte in objekte ob progi, ki so potrebni za gradnjo in obratovanje naprave, skupaj s temelji,

— „varnostni element“ pomeni vsak osnovni element, sklop elementov, podsklop ali celotni sklop opreme in vsako enoto, ki je vgrajena v žičniško napravo za zagotovitev varnostne funkcije in je bila identificirana z varnostno analizo, katere napaka ogroža varnost ali zdravje oseb, bodisi uporabnikov, obratovalnega osebja ali tretjih oseb,

— „glavni izvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki naroči gradnjo žičniške naprave,

— „obratovalno-tehnične zahteve“ pomenijo vse tehnične določbe in ukrepe, ki vplivajo na konstruiranje in izvedbo ter so potrebne za varno delovanje naprave,

— „vzdrževalno-tehnične zahteve“ pomenijo vse tehnične določbe in ukrepe, ki vplivajo na konstruiranje in izvedbo ter so potrebne za vzdrževanje, določeno za zagotovitev varnega delovanja naprave.

6. Ta direktiva se ne uporablja za

— vlečnice v pomenu Direktive 95/16/ES ([2]),

— tirne vzpenjače tradicionalne konstrukcije, ki obratujejo z vrvmi,

([1]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

([2]) Direktiva 95/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 1995 o prilagajanju zakonov držav članic, ki se nanaša na vlečnice (UL L 213, 7.9.1995, str. 1).

— naprave, ki se uporabljajo za kmetijske namene,

— nepremično ali prenosno opremo, ki se uporablja na sejmih in/ali zabaviščnih parkih, in je namenjena za prosti čas in ne kot prevozno sredstvo za prevoz oseb,

— naprave za rudarstvo ali naprave, postavljene na kraju obratovanja, ki se uporabljajo za industrijske namene,

— trajekte, ki obratujejo s pomočjo vrvi,

— zobate železnice,

— naprave na verižni pogon.

Člen 2

1. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v druge direktive Skupnosti, čeprav izpolnjevanje temeljnih zahtev, določenih v tej direktivi, lahko zahteva uporabo posebnih evropskih specifikacij, sprejetih v ta namen.

2. „Evropska specifikacija“ pomeni enotno tehnično specifikacijo, evropsko tehnično odobritev ali nacionalni standard, ki uvaja v zakonodajo evropski standard.

3. Sklicevanja na evropske specifikacije, ki so lahko enotne tehnične specifikacije, evropske tehnične odobritve v pomenu Direktive 93/38/EGS ali nacionalni standardi, ki se uporabljajo za prenos usklajenih evropskih standardov v zakonodajo, se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

4. Države članice objavijo sklicevanja na državne standarde, ki se uporabljajo za prenos usklajenih evropskih standardov v zakonodajo.

5. Če usklajenih evropskih standardov ni, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da obvestijo zadevne stranke o tistih obstoječih nacionalnih standardih in tehničnih specifikacijah, ki se štejejo za pomembne ali koristne za zagotovitev pravilnega prenosa temeljnih zahtev iz člena 3(1) v zakonodajo.

6. Tehnične specifikacije, ki se prav tako zahtevajo za dopolnitev evropskih specifikacij ali drugih standardov, ne smejo ogrožati skladnosti s temeljnimi zahtevami iz člena 3(1).

7. Če država članica ali Komisija meni, da evropska specifikacija iz odstavka 2 v celoti ne zadovoljuje temeljnih zahtev iz člena 3(1), Komisija ali zadevna država članica zadevo predloži odboru iz člena 17 z navedbo razlogov za to. Odbor nemudoma poda svoje mnenje.

Glede na mnenje odbora in po posvetovanjih z odborom, ustanovljenim v skladu z Direktivo 98/34/ES v primeru usklajenih evropskih standardov Komisija obvesti države članice o tem, ali je treba zadevne evropske specifikacije črtati iz objavljenih informacij iz odstavka 3.

Člen 3

1. Žičniške naprave in njihova infrastruktura, podsistemi in varnostni elementi žičniške naprave morajo izpolnjevati temeljne zahteve, ki so določene v Prilogi II in zanje veljajo.

2. Če nacionalni standard, ki v zakonodajo prenaša usklajeni evropski standard, na katerega je bilo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* objavljeno sklicevanje, zajema temeljne varnostne zahteve, določene v Prilogi II, se predpostavi, da žičniške naprave in njihova infrastruktura, podsistemi in varnostni elementi vsake naprave, konstruirane v skladu s standardom, izpolnjujejo ustrezne temeljne zahteve.

Člen 4

1. Na zahtevo glavnega izvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika se za vse načrtovane naprave zahteva varnostna analiza, kot je opredeljena v Prilogi III, ki zajema vse varnostne vidike sistema in njegove okolice v zvezi s projektiranjem, izvedbo in dajanjem v obratovanje ter omogoča na podlagi preteklih izkušenj prepoznati verjetna tveganja, do katerih pride med obratovanjem.

2. Varnostna analiza je predmet varnostnega poročila, ki priporoča ukrepe, predvidene za ravnanje ob katerem koli takem tveganju, in vključuje seznam varnostnih elementov in podsistemov, ki morajo biti zajeti v določbe poglavja II ali III, odvisno od primera.

POGLAVJE II

VARNOSTNI ELEMENTI

Člen 5

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da so varnostne naprave:

— dane na trg samo, če omogočajo konstrukcijo naprav, ki izpolnjujejo temeljne zahteve iz člena 3(1),

— dane v obratovanje samo, če omogočajo konstrukcijo naprav, ki ne ogrožajo zdravja ali varnosti oseb ali, kadar je primerno, varnosti premoženja, če so pravilno instalirane in vzdrževane ter uporabljene za predvidene namene.

2. Ta direktiva ne vpliva na pravico držav članic, da v skladu s Pogodbo določijo take zahteve, za katere menijo, da utegnejo biti potrebne za zagotovitev zaščite oseb in zlasti delavcev pri uporabi zadevnih naprav, pod pogojem, da to ne pomeni, da so naprave spremenjene na način, ki ni opredeljen v Direktivi.

Člen 6

Države članice na podlagi te direktive ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja varnostnih elementov, namenjenih za uporabo v napravi, na njihov nacionalni trg, kadar so taki elementi v skladu z določbami te direktive.

Člen 7

1. Države članice upoštevajo, da so varnostni elementi iz člena 4(2) z znakom skladnosti CE, ki je prikazan v Prilogi IX

in ga spremlja izjava ES o skladnosti, določena v Prilogi IV, v skladu z ustreznimi določbami iz te direktive.

2. Preden je varnostni element dan na trg, mora proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik, ki ima sedež v Skupnosti:

(a) predložiti varnostni element v postopek presoje skladnosti v skladu s Prilogo V in

(b) na varnostni element namestiti znak skladnosti CE in na podlagi standardov, določenih v Odločbi 93/465/EGS, sestaviti izjavo ES o skladnosti v skladu s Prilogo IV.

3. Postopek za presojo skladnosti varnostnega elementa opravi priglašeni organ iz člena 16 na zahtevo proizvajalca ali njegovega pooblačenega zastopnika, ki ima sedež v Skupnosti, ki organ v ta namen tudi imenuje.

4. Kadar za varnostne elemente veljajo druge direktive v zvezi z drugimi vidiki in tudi predvidevajo nameščanje znaka skladnosti *CE*, znak navede, da se predvideva tudi skladnost varnostnega elementa z določbami teh drugih direktiv.

5. Če niti proizvajalec niti njegov pooblaščeni zastopnik, ki ima sedež v Skupnosti, ne izpolnita obveznosti iz odstavkov od 1 do 4, se te obveznosti prenesejo na tistega, ki da varnostni element na trg v Skupnosti. Za vse, ki izdelujejo varnostne elemente za lastno uporabo, veljajo enake obveznosti.

POGLAVJE III

PODSISTEMI

Člen 8

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so podsistemi v smislu Priloge I dani na trg samo, če omogočajo konstrukcijo naprav, ki izpolnjujejo temeljne zahteve iz člena 3(1).

Člen 9

Države članice na podlagi te direktive ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja svojih podsistemov, ki so v skladu z določbami te direktive, na njihov nacionalni trg za uporabo v napravi.

Člen 10

1. Države članice upoštevajo, da podsistemi v smislu Priloge I, ki jih spremlja izjava ES o skladnosti, ki temelji na vzorcu iz Priloge VI, in tehnična dokumentacija, določena v odstavku 3 tega člena, izpolnjujejo ustrezne temeljne zahteve iz člena 3(1).

2. Postopek ES za ocenjevanje podsistemov na zahtevo proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, ki ima sedež v Skupnosti, ali v njegovi odsotnosti na zahtevo vsake fizične ali pravne osebe, ki da zadevni podsistem na trg, opravlja priglašeni organ iz člena 16, ki ga proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik ali zgoraj navedena oseba imenuje v ta namen. Izjavo ES o skladnosti sestavi proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik ali zgoraj navedena oseba na podlagi ocenjevanja ES v skladu s Prilogo VII.

3. Priglašeni organ sestavi certifikat ES o ocenjevanju skladnosti po Prilogi VII in tehnično dokumentacijo, ki je priložena certifikatu. Tehnična dokumentacija mora vključevati vse potrebne dokumente v zvezi z značilnostmi podsistema in po potrebi vse dokumente, ki potrjujejo skladnost varnostnih elementov. Vsebovati mora tudi vse ustrezne podrobnosti o pogojih za uporabo in omejitvah uporabe ter o navodilih za servisiranje.

POGLAVJE IV

NAPRAVE

Člen 11

1. Vsaka država članica določi postopke za odobritev konstrukcije in dajanja v obratovanje naprav, nameščenih na njenem ozemlju.

2. Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe in določijo postopke za zagotovitev, da so varnostni elementi in podsistemi iz Priloge I vgrajeni v naprave, konstruirane na njihovem ozemlju, zgrajene in dane v obratovanje samo, če omogočajo konstrukcijo naprav, za katere se ne predvideva, da ogrožajo varnost in zdravje oseb ali, kadar je to primerno, varnost premoženja, če so pravilno vgrajene in vzdrževane ter se uporabljajo v skladu s predvidenim namenom.

3. Če država članica meni, da sta bila varnostni element ali podsistem iz Priloge I konstruirana ali zgrajena z inovativnim pristopom, sprejme vse potrebne ukrepe in lahko določi posebne pogoje za konstrukcijo in/ali predajo v obratovanje naprave, pri kateri se uporabijo taki inovativni elementi ali podsistemi. O tem nemudoma obvesti Komisijo z navedbo razlogov. Komisija nemudoma napoti zadevo na odbor iz člena 17.

4. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so naprave konstruirane in dane v obratovanje samo, če so bile konstruirane in zgrajene na način, ki zagotavlja izpolnjevanje temeljnih zahtev iz člena 3(1).

5. Na podlagi določb iz odstavka 1 države članice ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati prostega pretoka varnostnih elementov ali podsistemov iz Priloge I, ki jim je priložena izjava ES o skladnosti v smislu člena 7 ali člena 10.

6. Varnostno analizo, izjave ES o skladnosti in spremljajočo tehnično dokumentacijo v zvezi z varnostnimi elementi in podsistemi iz Priloge I mora predložiti glavni izvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik organu, odgovornemu za odobritev naprave, kopija teh listin pa se hrani pri napravi.

7. Države članice morajo zagotoviti varnostno analizo, varnostno poročilo in tehnično dokumentacijo, vključno s celotno dokumentacijo v zvezi z značilnostmi naprave in, kjer je to primerno, vse listine, ki potrjujejo skladnost varnostnih elementov in podsistemov iz Priloge I. Poleg tega morajo biti na voljo dokumenti, ki določajo potrebne pogoje, skupaj z omejitvami o obratovanju, in vse podrobnosti o nadzoru servisiranja, prilagajanju in vzdrževanju.

Člen 12

Brez vpliva na druge zakonske določbe države članice na svojem ozemlju ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati konstrukcije in dajanje naprav, ki so v skladu s to direktivo, v obratovanje.

Člen 13

Države članice zagotovijo, da naprava ostane v obratovanju samo, če izpolnjuje pogoje, ki so določeni v varnostnem poročilu.

POGLAVJE V

ZAŠČITNI UKREPI

Člen 14

1. Če država članica ugotovi, da varnostni element z znakom skladnosti CE, ki je dan na trg in se uporablja v skladu s predvidenim namenom, ali podsistem z izjavo ES o skladnosti, kot je naveden v členu 10(1), ki se uporablja v skladu s predvidenim namenom, utegne ogroziti varnost in zdravje oseb, in kjer je ustrezno, varnost premoženja, sprejme vse ustrezne ukrepe za omejitev pogojev uporabe elementa ali podsistema ali prepove njuno uporabo.

Zadevna država članica nemudoma obvesti Komisijo o vsakem takem ukrepu z navedbo razlogov za njeno odločitev in če je vzrok neskladnosti zlasti:

(a) neizpolnitev temeljnih zahtev iz člena 3(1),

(b) nepravilna uporaba evropskih specifikacij iz člena 2(2), kolikor je uporaba teh specifikacij uveljavljena,

(c) pomanjkljivosti v evropskih specifikacijah iz člena 2(2).

2. Komisija se začne čim prej posvetovati z zadevnimi stranmi. Če Komisija po takem posvetovanju ugotovi, da:

— so ukrepi upravičeni, o tem nemudoma obvesti državo članico, ki je prevzela pobudo, in druge države članice; če odločitev iz odstavka 1 temelji na pomanjkljivostih v evropskih specifikacijah, Komisija po posvetovanju z zadevnimi stranmi sproži postopek iz člena 2(7), če država članica, ki je sprejela odločitev, namerava pri odločitvi vztrajati,

— so ukrepi v zvezi z varnostnim elementom neutemeljeni, o tem nemudoma obvesti proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, ki ima sedež v Skupnosti, in državo članico, ki je ukrepe sprejela,

— so ukrepi v zvezi s podsistemom neutemeljeni, o tem nemudoma obvesti proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, ki ima sedež v Skupnosti, ali v njegovi odsotnosti vsako fizično ali pravno osebo, ki je dala zadevni podsistem na trg, in državo članico, ki je sprejela ukrepe.

3. Če se ugotovi neskladnost varnostnega elementa, ki ima nameščen znak skladnosti CE, pristojna država članica sprejme ustrezne ukrepe proti vsakemu, ki je znak namestil in sestavil izjavo ES o skladnosti, ter o tem obvesti Komisijo in druge države članice.

4. Če se ugotovi neskladnost podsistema z izjavo ES o skladnosti, pristojna država članica sprejme ustrezne ukrepe proti vsakemu, ki je sestavil izjavo ES o skladnosti, in o tem obvesti Komisijo in druge države članice.

5. Komisija zagotovi, da se države članice obvešča o izidu postopka.

Člen 15

Če država članica ugotovi, da utegne odobrena naprava, ki se uporablja v skladu s predvidenim namenom, ogroziti varnost in zdravje oseb in, kjer je to ustrezno, varnost premoženja, sprejme vse ustrezne ukrepe za omejitev pogojev obratovanja naprave ali prepove njeno delovanje.

POGLAVJE VI

PRIGLAŠENI ORGANI

Člen 16

1. Države članice obvestijo Komisijo in druge države članice o organih, ki so odgovorni za opravljanje postopka presoje skladnosti iz člena 7 in člena 10, z opredelitvijo področja pristojnosti vsakega organa. Komisija jim dodeli identifikacijske številke. Komisija v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* objavi seznam priglašenih organov skupaj z identifikacijsko številko in njihovimi področji pristojnosti ter zagotovi sprotno dopolnjevanje seznama.

2. Države članice morajo pri presoji organov, ki bodo priglašeni, uporabiti merila, določena v Prilogi VIII. Za organe, ki izpolnjujejo merila o presoji, določena v ustreznih usklajenih evropskih standardih, velja, da ta merila izpolnjujejo.

3. Država članica, ki je priglasila organ, mora priglasitev preklicati, če ugotovi, da organ ne izpolnjuje več meril, določenih v Prilogi VIII. O tem takoj obvesti Komisijo in druge države članice.

4. Če se pokaže potreba, se priglašeni organi uskladijo v skladu s členom 17.

POGLAVJE VII

ODBOR

Člen 17

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Kadar se sklicuje na ta odstavek, se uporabljata člena 3 in 7 Odločbe 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 te Odločbe.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

POGLAVJE VIII

ZNAK SKLADNOSTI CE

Člen 18

1. Znak skladnosti CE je sestavljen iz črk „CE“. V Prilogi IX je prikazan vzorec, ki ga je treba uporabiti.

2. Znak skladnosti CE se prepoznavno in vidno namesti na vsak varnostni element, če pa to ni mogoče, pa na nalepko, ki je neločljivo nameščena na element.

3. Nameščanje oznak na varnostne elemente, ki utegnejo zavajati druge stranke glede pomena in oblike znaka skladnosti CE, je prepovedano. Vsak drug znak se lahko namesti na varnostni element, pod pogojem, da vidnost in čitljivost znaka skladnosti CE s tem nista zmanjšani.

4. Brez vpliva na člen 14:

(a) mora izdelovalec varnostnega elementa ali njegov pooblaščeni zastopnik, ki ima sedež v Skupnosti, poskrbeti, da je izdelek skladen z določbami glede znaka skladnosti CE in preprečiti kršitve pod pogoji, ki jih naloži država članica, če država članica ugotovi, da je bil znak skladnosti CE napačno nameščen;

(b) mora država članica sprejeti vse potrebne ukrepe za omejitev ali prepoved dajanja zadevnega varnostnega elementa na trg, ali zagotoviti umik elementa s trga v skladu s postopki iz člena 14, če neskladnost ni odpravljena.

POGLAVJE IX

KONČNE DOLOČBE

Člen 19

V vsaki odločitvi, sprejeti po tej direktivi, ki omejuje uporabo varnostnih elementov ali podsistema v napravi ali dajanje leteh na trg, se navedejo razlogi, na katerih odločitev temelji. Tako odločitev se čim prej sporoči zadevni stranki, ki je hkrati obveščena o pravnih sredstvih, ki so ji na voljo v zadevnih državah članicah po veljavnem zakonu, in o časovnih rokih, ki za ta pravna sredstva veljajo.

Člen 20

Naprave, za katere je bilo izdano dovoljenje pred začetkom veljavnosti te direktive, in katerih konstrukcija se še ni začela, morajo izpolnjevati določbe te direktive, razen če se države članice z navedbo razlogov ne odločijo drugače in je dosežena enako visoka raven zaščite.

Člen 21

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 3. maja 2002. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice posredujejo Komisiji besedila določb nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področju, zajetim v tej direktivi.

3. Države članice za obdobje štirih let po začetku veljavnosti te direktive dovolijo:

— gradnjo naprav in dajanje naprav v obratovanje,

— dajanje podsistemov in varnostnih elementov na trg,

ki so skladni z določbami, ki veljajo na njihovih ozemljih na dan začetka veljavnosti te direktive.

4. Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju te direktive, zlasti členov 1(6) in 17, najkasneje do 3. maja 2004 in po potrebi predloži kakršenkoli predlog ustreznih sprememb.

Člen 22

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 23

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. marca 2000

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednica	*Predsednik*
N. FONTAINE	J. GAMA

PRILOGA I

PODSISTEMI INŠTALACIJE

V tej direktivi se naprava deli na infrastrukturo in spodaj navedene podsisteme. Pri vsakem podsistemu je treba upoštevati obratovalno-tehnične in vzdrževalno-tehnične zahteve:

Podsistemi:

1. Vrvi in vrvne zveze

2. Pogoni in zavore

3. Strojna oprema

3.1 Napenjalne naprave

3.2 Pogonska postaja

3.3 Oprema trase žičnic

4. Vozila

4.1 Kabine, sedeži ali vlečne naprave

4.2 Nosilne naprave

4.3 Pogonske naprave

4.4 Prižemke

5. Elektrotehnične naprave

5.1 Krmilne, kontrolne in varnostne naprave

5.2 Komunikacijska in informacijska oprema

5.3 Oprema za zaščito pred strelo

6. Reševalna oprema

6.1 Nepremična reševalna oprema

6.2 Prenosna reševalna oprema

PRILOGA II

TEMELJNE ZAHTEVE

1. **Namen**

Ta priloga določa temeljne zahteve, skupaj z obratovalno-tehničnimi in vzdrževalno-tehničnimi, ki veljajo za konstrukcijo, gradnjo in dajanje naprav iz člena 1(5) te direktive v obratovanje.

2. **Splošne zahteve**

2.1 *Varnost oseb*

Varnost uporabnikov, delavcev in tretjih oseb je temeljna zahteva konstrukcije, gradnje in obratovanja naprav.

2.2 *Varnostna načela*

Vse naprave morajo biti konstruirane, morajo obratovati in se vzdrževati v skladu z naslednjimi načeli, ki jih je treba uporabiti po danem vrstnem redu:

— odpraviti, ali če to ni mogoče, zmanjšati tveganja z ustreznimi postopki pri konstrukciji in gradnji,

— opredeliti in izvesti vse potrebne ukrepe za zaščito pred tveganji, ki jih ni mogoče odpraviti pri konstrukciji in gradnji,

— opredeliti in navesti varnostne ukrepe, ki bi jih bilo treba sprejeti, da bi preprečili tveganja, ki jih ni bilo mogoče v celoti odpraviti z določbami in ukrepi iz prve in druge alinee.

2.3 *Upoštevanje zunanjih dejavnikov*

Naprave morajo biti konstruirane in zgrajene tako, da omogočajo varno obratovanje z njimi, ob upoštevanju vrste naprave, naravnih in fizičnih značilnosti terena, na katerem so postavljene, okolice ter atmosferskih in vremenskih dejavnikov in tudi možnih objektov in ovir, nameščenih v bližini, bodisi na zemlji bodisi v zraku.

2.4 *Dimenzije*

Naprava, podsistemi in vsi varnostni elementi naprave morajo biti dimenzionirani, konstruirani in zgrajeni tako, da z zadovoljivo stopnjo varnosti prenesejo vse obremenitve, ki so možne v predvidenih pogojih, skupaj s tistimi, do katerih pride, ko naprava ne obratuje, in zlasti ob upoštevanju zunanjih vplivov, dinamičnih učinkov in pojavov preobremenjenosti ter ob izpolnjevanju priznanega najnovejšega tehničnega razvoja, zlasti glede izbire materialov.

2.5 *Montaža*

2.5.1 Naprava, podsistemi in vsi varnostni elementi morajo biti konstruirani in zgrajeni na način, ki zagotavlja možnost varne montaže in vgradnje.

2.5.2 Varnostni elementi morajo biti konstruirani tako, da so napake pri montaži izključene, bodisi kot posledica konstrukcije ali z ustreznimi oznakami na samih elementih.

2.6 *Neoporečnost naprave*

2.6.1 Varnostni elementi morajo biti konstruirani in narejeni ter uporabni na način, ki zagotavlja, da je v vsakem primeru poskrbljeno za neoporečnost pri obratovanju in/ali varnost naprave, kot je opredeljeno v varnostni analizi v Prilogi III, tako da je verjetnost izpada minimalna, varnostni faktor pa ustrezen.

2.6.2 Naprava mora biti konstruirana in zgrajena na način, ki zagotavlja, da se med obratovanjem vsak izpad elementa, ki utegne vplivati na varnost, celo na posredno varnost, odpravi z ustreznim, pravočasno sprejetim ukrepom.

2.6.3 Varnostni ukrepi iz točk 2.6.1 in 2.6.2 se morajo uporabljati v celotnem obdobju med dvema načrtovanima inšpekcijskima pregledoma zadevnega elementa. Časovno obdobje za načrtovani inšpekcijski pregled varnostnih elementov mora biti jasno navedeno v priročniku z navodili za uporabo.

2.6.4 Varnostni elementi, ki so vgrajeni v naprave kot rezervni deli, morajo zadovoljevati temeljne zahteve te direktive in pogoje v zvezi z brezhibnim vzajemnim delovanjem z drugimi deli teh naprav.

2.6.5 Ukrepe je treba sprejeti za zagotovitev, da učinki ognja v napravi ne ogrožajo varnosti oseb, ki se prevažajo, in delavcev.

2.6.6 Sprejeti je treba posebne ukrepe za zaščito naprav in oseb pred učinki strele.

2.7 *Varnostne naprave*

2.7.1 Vsako napako v napravi, ki bi lahko imela za posledico izpad, ki ogroža varnost, je treba, kadar je smotrno, odkriti, prijaviti in obdelati z varnostno napravo. Enako velja za vsak normalno predvidljiv zunanji dogodek, ki lahko ogroža varnost.

2.7.2 Ob vsakem času mora biti omogočen ročni izklop naprave.

2.7.3 Po izklopu žičniške naprave z varnostno napravo ne sme biti omogočen njen ponovni zagon, razen če so sprejeti ustrezni ukrepi.

2.8 *Vzdrževalno-tehnične zahteve*

Naprava mora biti konstruirana in zgrajena tako, da omogoča varno opravljanje rednega in posebnega vzdrževanja ter popravil.

2.9 *Obremenjevanje okolja*

Naprava mora biti konstruirana in zgrajena tako, da je vsako obremenjevanje okolja s strupenimi plini, emisijami hrupa ali tresljaji znotraj in zunaj naprave v predpisanih mejah.

3. **Zahteve glede infrastrukture**

3.1 *Prostorski načrt, hitrost, razdalja med vozili*

3.1.1 Naprava mora biti konstruirana tako, da obratuje varno, ob upoštevanju značilnosti terena in okolice, atmosferskih in meteoroloških pogojev, vseh možnih objektov in ovir, ki so postavljeni v bližini, bodisi na zemlji bodisi v zraku, na način, ki ne obremenjuje okolja in ne ogroža varnosti, pod vsemi obratovalnimi pogoji in pogoji servisiranja, ali v primeru operacije reševanja oseb.

3.1.2 Med vozili, vlečnimi vozili, voznimi tiri, vrvmi itd. ter morebitnimi objekti in ovirami v bližini, bodisi na zemlji ali v zraku, je treba zagotoviti zadostno bočno in navpično razdaljo, ob upoštevanju navpičnega, vzdolžnega in bočnega gibanja vrvi in vozil ali vlečnih naprav pod najmanj ugodnimi predvidenimi pogoji obratovanja.

3.1.3 Pri največji razdalji med vozili in zemljo je treba upoštevati naravo naprave, vrsto vozila in postopke reševanja. Če gre za odprte kabine, je treba upoštevati tudi nevarnost padca in psihološke vidike, povezane z razdaljo med vozili in zemljo.

3.1.4 Največjo hitrost vozil ali vlečnih vozil, najmanjšo razdaljo med njimi in njihove zmogljivosti pospeška in zaviranja, je potrebno izbrati tako, da sta zagotovljena varnost oseb in varno obratovanje naprave.

3.2 *Postaje in objekti ob progi*

3.2.1 Postaje in objekti ob progi morajo biti konstruirani, postavljeni in opremljeni tako, da zagotavljajo stabilnost. Omogočiti morajo varno vodenje vrvi, vozil in vlečnih naprav ter omogočiti varno vzdrževanje v vseh pogojih obratovanja.

3.2.2 Območja za vstop v napravo in izstop iz nje morajo biti načrtovana tako, da zagotavljajo varnost v prometu vozil, vlečnih naprav in oseb. Gibanje vozil in vlečnih naprav na postajah mora potekati brez nevarnosti za osebe, ob upoštevanju njihovega aktivnega sodelovanja pri gibanju naprav.

4. **Zahteve v zvezi z vrvmi, pogoni in zavorami ter mehanskimi in električnimi napravami**

4.1 *Vrvi in njihovi nosilci*

4.1.1 Vse ukrepe je treba sprejeti v skladu z najnovejšim tehnološkim razvojem:

— da se prepreči prelom vrvi ali njihovih priključkov,

— da se upoštevajo najmanjše in največje vrednosti njihove obremenitve,

— da se zagotovi varna montaža na nosilce in se prepreči iztirjanje,

— da se omogoči njihov nadzor.

4.1.2 Ni mogoče preprečiti vseh tveganj iztirjanja vrvi, treba je sprejeti ukrepe, s katerimi se vrvi zadržijo in naprava ustavi, ne da bi bile pri tem osebe ob iztirjanju ogrožene.

4.2 *Strojne naprave*

4.2.1 Pogoni

Pogonski sistem naprave mora biti dovolj učinkovit in zmogljiv ter prilagodljiv različnim sistemom in načinom obratovanja.

4.2.2 Pomožni pogon

Naprava mora imeti pomožni pogon, njegova energetska oskrba pa mora biti neodvisna od energetske oskrbe glavnega pogonskega sistema. Vendar pomožni pogon ni potreben, če varnostna analiza pokaže, da lahko ljudje preprosto, hitro in varno zapustijo vozila in zlasti vlečne naprave, tudi če pomožni pogon ni na voljo.

4.2.3 Zaviranje

4.2.3.1 V nujnih primerih mora biti omogočeno, da se naprava in/ali vozila v vsakem trenutku ustavijo, tudi pod najbolj neugodnimi pogoji obremenitve in zaviranja pogonskega kolesa med obratovanjem. Razdalja za ustavitev mora biti tako kratka, kot to zahteva varnost naprave.

4.2.3.2 Vrednosti zaviranja morajo biti določene v ustreznih mejah na način, ki zagotavlja varnost osebe ter zadovoljivo odzivanje vozil, vrvi in drugih delov naprave.

4.2.3.3 V vseh napravah morata biti dva ali več zavornih sistemov, vsak mora omogočiti ustavitev naprave, med seboj pa morajo biti usklajeni tako, da avtomatično zamenjajo aktivni sistem, če postane njegova učinkovitost neprimerna. Zadnji zavorni sistem vlečne vrvi mora delovati neposredno na pogonsko kolo. Te določbe ne veljajo za vlečnice.

4.2.3.4 Napravo je treba opremiti z učinkovitim zagozditvenim in zaklepnim mehanizmom, ki prepreči prezgodnji ponovni zagon.

4.3 *Kontrolne naprave*

Kontrolne naprave morajo biti konstruirane in zgrajene tako, da so varne in zanesljive, da prenesejo normalne obratovalne obremenitve in zunanje vplive, kot so vlaga, skrajne temperature ali elektromagnetne motnje, ter da ne povzročajo nevarnih situacij, niti ob napaki v obratovanju.

4.4 *Komunikacijske naprave*

Zagotovljene morajo biti ustrezne naprave za medsebojno komuniciranje osebja ob vsakem času in za obveščanje uporabnikov v nujnih primerih.

5. **Vozila in vlečne naprave**

5.1 Vozila in/ali vlečne naprave morajo biti konstruirani in opremljeni tako, da v predvidenih pogojih obratovanja nihče ne more pasti iz/z njih ali biti ogrožen na kakršenkoli drug način.

5.2 Pritrjevalni deli vozil in vlečnih naprav morajo biti dimenzionirani in konstruirani tako, da v najneugodnejših pogojih:

— ne poškodujejo vrvi ali

— ne drsijo, razen če drsenje bistveno ne vpliva na varnost vozila, vlečne ali žičniške naprave.

5.3 Vrata vozil (na kabinskih žičnicah, kabinah) morajo biti konstruirana in zgrajena tako, da je omogočeno njihovo zapiranje in zaklepanje. Tla in stene vozil morajo biti konstruirani in zgrajeni tako, da v vseh okoliščinah vzdržijo pritisk in obremenitve, ki jih izvajajo uporabniki.

5.4 Če se zaradi varnosti obratovanja zahteva prisotnost operaterja v vozilu, mora biti v vozilu oprema, ki se zahteva za opravljanje operaterjevih nalog.

5.5 Vozila in/ali vlečne naprave ter zlasti njihovi nosilni mehanizmi morajo biti konstruirani in pritrjeni tako, da zagotavljajo varnost delavcev, ki jih servisirajo, v skladu z ustreznimi predpisi in navodili.

5.6 Če so vozila opremljena s priklopnimi pritrjevalnimi napravami, je treba sprejeti vse ukrepe, da se brez nevarnosti za uporabnike pri odhodu ustavijo vsa vozila, katerih pritrjevalne naprave so bile nepravilno priklopljene na vrv, pri prihodu pa se ustavijo vsa vozila, ki niso bila odklopljena, ter da se prepreči padec vozila.

5.7 Vzpenjače, in če konfiguracija naprave to omogoča, tudi dvovrvne žičniške naprave, morajo biti opremljene z avtomatsko zavorno napravo na progi, če ni mogoče z gotovostjo izključiti možnosti preloma nosilne vrvi.

5.8 Če ni mogoče izključiti tveganja iztirjanja vozila z drugimi ukrepi, mora biti vozilo opremljeno z napravo proti iztirjanju, ki omogoča ustavitev vozila brez nevarnosti za ljudi.

6. **Oprema za uporabnike**

Dostop do območij za vstopanje in izhod iz območij za izstopanje ter vstopanje in izstopanje uporabnikov morajo biti organizirani glede na gibanje in ustavljanje vozil tako, da je zagotovljena varnost oseb, zlasti na območjih, kjer obstaja nevarnost padca.

Otrokom in osebam z zmanjšano gibljivostjo mora biti omogočena varna uporaba naprave, če je naprava konstruirana za prevoz takih oseb.

7. **Obratovalno-tehnične zahteve**

7.1 *Varnost*

7.1.1 Vse tehnične določbe in vsi tehnični ukrepi morajo biti sprejeti tako, da je omogočena uporaba naprave za predviden namen v skladu s tehnično specifikacijo in opredeljenimi pogoji obratovanja in da so lahko izpolnjena navodila o varnem obratovanju in vzdrževanju. Priročnik z navodili za uporabo in pripadajoči zapiski morajo biti v uradnem jeziku ali jezikih Skupnosti, ki ga (jih) v skladu s Pogodbo lahko določi država članica, na ozemlju katere je naprava konstruirana.

7.1.2 Osebe, odgovorne za obratovanje naprave, morajo imeti zadostne materialne vire in biti usposobljene za izvajanje zadevne naloge.

7.2 *Varnost ob izrednem izpadu obratovanja naprave*

Sprejete morajo biti vse tehnične določbe in ukrepi za zagotovitev varnosti uporabnikov v določenem času, ki je primeren vrsti naprave in njeni okolici, če naprava ne deluje in je ni mogoče hitro ponovno zagnati.

7.3 *Druge posebne določbe v zvezi z varnostjo*

7.3.1 Položaj operaterjev in delovna mesta

Premični deli, ki so navadno dostopni na postajah, morajo biti konstruirani, izdelani in vgrajeni tako, da je izključeno vsako tveganje, ali če tako tveganje obstaja, opremljeni z zaščitnimi napravami, da se prepreči stik z deli naprave, ki bi utegnili povzročiti nesrečo. Ti mehanizmi morajo biti take vrste, da jih ni mogoče zlahka odstraniti ali onemogočiti njihovega obratovanja.

7.3.2 Nevarnost padca

Delovna mesta in delovna območja, skupaj s tistimi, ki se uporabljajo samo občasno, ter dostop do njih morajo biti konstruirani in zgrajeni tako, da je osebam, ki tam delajo ali se tam gibljejo, preprečen padec. Če konstrukcija ni primerna, je treba tem osebam za preprečitev padcev zagotoviti tudi varnostne priključke za osebno zaščitno opremo.

PRILOGA III

VARNOSTNA ANALIZA

Pri varnostni analizi, ki se zahteva za vsako žičniško napravo iz člena 1(5) te direktive, je treba upoštevati vsak predvideni način obratovanja. Analizo je treba izvesti po priznani ali uveljavljeni metodi ter pri tem upoštevati najsodobnejšo tehnologijo in celovitost posamezne naprave. Njen namen je tudi zagotoviti, da se s projektiranjem in konfiguracijo naprave upoštevajo lokalno okolje in najmanj ugodne razmere, da bi se ustvarili zadovoljivi varnostni pogoji.

Analiza mora zajemati tudi varnostne mehanizme in njihov vpliv na žičniško napravo in na z njo povezane podsisteme, ki jih sprožijo, da so bodisi:

— sposobne reagirati na začetno okvaro ali izpad delovanja, ki ga odkrijejo, ob zagotavljanju varnosti ob zasilnem obratovanju ali varni zaustavitvi,

— nepotrebne in pod nadzorom, ali

— take, da je verjetnost njihovega izpada delovanja mogoče oceniti in da je njihov standard enakovreden standardu varnostnih mehanizmov, ki izpolnjujejo merila iz prve in druge alinee.

Varnostna analiza se mora uporabiti za sestavljanje povzetka o nevarnostih in nevarnih dogodkih pri obratovanju skladno s členom 4(1) te direktive in za določitev seznama varnostnih elementov iz člena 4(2) te direktive. Rezultat varnostne analize je treba na kratko povzeti v varnostnem poročilu.

PRILOGA IV

VARNOSTNI ELEMENTI: IZJAVA ES O SKLADNOSTI

Ta priloga se uporablja za varnostne elemente iz člena 1(5) te direktive, da bi se zagotovila skladnost s temeljnimi zahtevami, ki so v zvezi z njimi navedene v členu 3(1) te direktive in opredeljene v Prilogi II.

Izjava ES o skladnosti in spremljajoči dokumenti morajo biti opremljeni z datumom in podpisani. Sestavljena mora biti v istem jeziku ali jezikih kot priročnik z navodili za uporabo iz točke 7.1.1 Priloge II.

Vsebovati mora naslednje podatke:

— sklicevanja na to direktivo,

— ime, naziv podjetja in polni naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, ki ima sedež v Skupnosti. Pooblaščeni zastopnik mora tudi navesti ime, naziv podjetja in polni naslov proizvajalca,

— opis elementa (znamka, tip itd.),

— podrobne podatke o uporabljenem postopku za pridobitev izjave o skladnosti (člen 7 te direktive),

— vse bistvene določbe, s katerimi mora biti element skladen, in zlasti pogoje uporabe,

— ime in naslov vseh priglašenih organov, ki so sodelovali v postopku pridobivanja izjave o skladnosti, in datum certifikata ES o ocenjevanju s podrobnimi podatki o trajanju in pogojih veljavnosti tega certifikata, kadar je to primerno,

— sklicevanje na uporabne usklajene standarde, kadar je to primerno,

— identifikacijo osebe, pooblaščene za podpisovanje v imenu proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, ki ima sedež v Skupnosti.

PRILOGA V

VARNOSTNI ELEMENTI: PRESOJA SKLADNOSTI

1. **Področje uporabe**

Ta priloga se uporablja za varnostne elemente z namenom, da se preverja izpolnjevanje temeljnih zahtev, navedene v členu 3(1) te direktive in opredeljene v Prilogi II. Zadeva presojo temeljne skladnosti posameznega elementa s predpisanimi tehničnimi specifikacijami, presojo pa izvaja en priglašeni organ ali več priglašenih organov.

2. **Postopki**

Postopki presoje, ki jih priglašeni organi izvajajo v fazi konstruiranja in v fazi proizvodnje, temeljijo na standardih, opredeljenih v Odločbi Sveta 93/465/EGS, skladno z navedbami v naslednji razpredelnici. Rešitve v tej razpredelnici veljajo za enakovredne in jih lahko proizvajalec uporablja po lastni presoji.

PRESOJA SKLADNOSTI VARNOSTNIH ELEMENTOV

Konstrukcija	Proizvodnja
1. Tipsko ocenjevanje ES Standard „B“	1(a) Zagotovitev kakovosti proizvodnje Standard „D“
	1(b) Verifikacija proizvodammmmm Standard „F“
2. Zagotovitev popolne kakovosti Standard „H“	2. Zagotovitev popolne kakovosti Standard „H“
3. Verifikacija enote Standard „G“	3. Verifikacija enote Standard „G“

Standarde je treba uporabljati ob upoštevanju posebnih dodatnih pogojev, ki jih predvideva vsak standard.

STANDARD „B“: TIPSKO OCENJEVANJE ES

1. V tem standardu je opisan tisti del postopka, s katerim priglašeni organ ugotovi in potrdi, da reprezentativni vzorec za predvideno proizvodnjo, izpolnjuje določbe te direktive.

2. Vlogo za tipsko ocenjevanje ES mora proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik, ki ima sedež v Skupnosti, vložiti pri priglašenem organu, ki ga izbere sam.

Vloga mora vsebovati:

— ime in naslov proizvajalca, če jo vloži pooblaščeni zastopnik, pa tudi njegovo ime in naslov,

— pisno izjavo, da enaka vloga ni bila vložena pri nobenem drugem priglašenem organu,

— tehnično dokumentacijo, kot je opisana v točki 3.

Prosilec mora priglašenemu organu dati na razpolago vzorec, reprezentativen za predvideno proizvodnjo, in se v nadaljnjem besedilu imenuje „tip“. Priglašeni organ sme zahtevati dodatne vzorce, če jih potrebuje za izvedbo programa preizkušanja.

3. Tehnična dokumentacija mora omogočiti presojo skladnosti elementa z zahtevami te direktive. Zajemati mora projektno zasnovo, proizvodnjo in obratovanje elementov, kolikor je za tako presojo to potrebno.

Če je za presojo potrebno, mora dokumentacija vsebovati:

— splošni opis tipa,

— projektne načrte, skice za proizvodnjo in sheme elementov, podkonstrukcij, tokokrogov itd.,

— opise in pojasnila, potrebna za razumevanje navedenih skic in shem ter delovanja proizvoda,

— seznam evropskih specifikacij iz člena 2(2) te direktive, ki se v celoti ali delno uporabljajo, in opise rešitev, ki so bile sprejete za izpolnjevanje temeljnih zahtev, če evropske specifikacije iz člena 2(2) ne obstajajo,

— rezultate projektnih izračunov, opravljenih pregledov itd.,

— poročila o preizkusih.

Dokumentacija mora navajati tudi področje uporabe elementa.

4. Priglašeni organ:

4.1 mora pregledati tehnično dokumentacijo, preveriti, da je bil tip izdelan skladno s tehnično dokumentacijo, in določiti elemente, ki so bili konstruirani skladno z zadevnimi določbami evropskih specifikacij iz člena 2(2) te direktive, kot tudi tiste elemente, pri konstruiranju katerih niso bile uporabljene ustrezne določbe evropskih specifikacij;

4.2 mora izvršiti ali zagotoviti izvršitev ustreznih ocenjevanj in potrebnih preizkusov, da preveri, ali rešitve, ki jih je sprejel proizvajalec, kadar se evropske specifikacije iz člena 2(2) te direktive niso uporabile, izpolnjujejo temeljne zahteve te direktive;

4.3 mora izvršiti ali zagotoviti izvršitev ustreznih ocenjevanj in potrebnih preizkusov, da preveri, ali so se ustrezne evropske specifikacije, če so bile izbrane, tudi zares uporabile;

4.4 se mora dogovoriti s prosilcem o kraju izvedbe pregledov in potrebnih preizkusov.

5. Kadar tip izpolnjuje določbe te direktive, mora priglašeni organ izdati prosilcu certifikat ES o skladnosti tipa. V certifikatu morajo biti navedeni ime in naslov proizvajalca, rezultati ocenjevanja, pogoji veljavnosti in trajanje certifikata in potrebni podatki za opredelitev odobrenega tipa.

Certifikatu mora biti priložen seznam ustreznih delov tehnične dokumentacije, kopijo pa zadrži priglašeni organ. Če priglašeni organ proizvajalcu zavrne izdajo certifikata ES o tipu, mora podrobno pojasniti razloge za tako zavrnitev. Predviden mora biti pritožbeni postopek.

6. Prosilec mora priglašeni organ, ki ima tehnično dokumentacijo v zvezi s certifikatom ES o skladnosti tipa, obvestiti o vseh spremembah odobrenega elementa, ki morajo dobiti dodatno odobritev, kadar take spremembe lahko vplivajo na skladnost elementa s temeljnimi zahtevami za predpisane pogoje njegove uporabe. Dodatna odobritev se izda v obliki dodatka k izvirnemu certifikatu ES o skladnosti tipa.

7. Vsak priglašeni organ mora drugim priglašenim organom sporočati vse pomembne podatke v zvezi s certifikati ES o skladnosti tipa in dodatki, ki so bili izdani ali odvzeti.

8. Drugi priglašeni organi lahko pridobijo kopije certifikatov ES o skladnosti tipa in/ali njihove dodatke. Na voljo jim morajo biti tudi priloge k certifikatom.

9. Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik mora skupaj s tehnično dokumentacijo shranjevati kopije certifikatov ES o skladnosti tipa in njihove dodatke še najmanj 30 let od datuma izdelave zadnjega elementa.

Kadar niti proizvajalec niti njegov pooblaščeni zastopnik nimata sedeža v Skupnosti, mora obveznost do shranjevanja dokumentacije, ki je na razpolago, prevzeti oseba, ki da element na trg Skupnosti.

STANDARD „D“: ZAGOTOVITEV KAKOVOSTI PROIZVODNJE

1. V tem modulu je opisan postopek, s katerim proizvajalec, ki izpolnjuje obveznosti iz točke 2, zagotovi in izjavi, da so zadevni elementi skladni s tipom, opisanim v certifikatu ES o skladnosti tipa, in izpolnjujejo zahteve te direktive. Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik, ki ima sedež v Skupnosti, mora namestiti znak skladnosti CE na vsak element in pripraviti pisno izjavo o skladnosti. Ob znaku skladnosti CE mora biti identifikacijska oznaka priglašenega organa, ki je odgovoren za nadzor, kot to določa točka 4.

2. Proizvajalec mora uporabljati odobreni sistem kakovosti proizvodnje, izvajati končni inšpekcijski pregled in preizkušanje elementov, kot je določeno v točki 3, in je pod nadzorom, kot določa oddelek 4.

3. Sistem kakovosti

3.1 Proizvajalec mora vlogo za presojo svojega sistema kakovosti za zadevne elemente vložiti pri priglašenem organu, ki ga izbere sam.

Vloga mora vsebovati:

— vse potrebne podatke za predvideno vrsto elementov,

— dokumentacijo v zvezi s sistemom kakovosti,

— če je primerno, tehnično dokumentacijo za odobreni tip in izvod certifikata ES o skladnosti tipa.

3.2 Sistem kakovosti mora zagotoviti skladnost elementov s tipom, ki je opisan v certifikatu ES o skladnosti tipa, in z zahtevami te direktive.

Vsi elementi, zahteve in določbe, ki jih proizvajalec sprejme, morajo biti sistematično in organizirano dokumentirani v obliki pisnih usmeritev, postopkov in navodil. Dokumentacija o sistemu kakovosti mora omogočiti enotno tolmačenje programov, načrtov, priročnikov in evidenc kakovosti.

Še zlasti mora vsebovati primeren opis:

— ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pooblastil, ki jih ima uprava glede kakovosti elementov,

— proizvodnih postopkov, tehnik kontrole kakovosti in zagotavljanja kakovosti ter postopkov in sistematičnih ukrepov, ki se bodo uporabljali,

— pregledov in preizkusov, ki se bodo izvajali pred in med proizvodnjo ter po končani proizvodnji z navedbo pogostosti njihovega izvajanja,

— evidenc o kakovosti, kot so poročila o inšpekcijskih pregledih in podatki o preizkusih in odvzemu vzorcev, poročila o usposobljenosti osebja itd.,

— sredstev za spremljanje doseganja zahtevane kakovosti elementa in dejanskega delovanja sistema kakovosti.

3.3 Priglašeni organ mora presoditi sistem kakovosti, da bi odločil, ali izpolnjuje zahteve iz točke 3.2. Ta predvideva skladnost s temi zahtevami za sisteme kakovosti, ki uresničujejo ustrezne usklajene standarde.

V skupini za presojo mora biti najmanj en član z izkušnjami v presojanju tehnologije zadevnega elementa. Postopek ocenjevanja mora vključevati inšpekcijski obisk prostorov proizvajalca.

O odločitvi je treba proizvajalca uradno obvestiti. Uradno obvestilo mora vsebovati ugotovitve ocenjevanja in utemeljitev presoje.

3.4 Proizvajalec se mora zavezati, da bo izpolnjeval obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in ga bo ustrezno in učinkovito vzdrževal na primerni in učinkoviti ravni.

Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik stalno obveščata priglašeni organ, ki je sistem kakovosti odobril, o vsaki predvideni dopolnitvi sistema kakovosti.

Priglašeni organ mora predlagane spremembe ovrednotiti in odločiti, ali bo spremenjen sistem kakovosti še vedno izpolnjeval zahteve iz točke 3.2, ali se zahteva ponovna presoja.

O svoji odločitvi mora proizvajalca uradno obvestiti. Uradno obvestilo mora vsebovati ugotovitve ocenjevanja in utemeljitev presoje.

4. Nadzor v pristojnosti priglašenega organa

4.1 Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec dosledno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.

4.2 Proizvajalec mora za namene inšpekcijskega pregleda dovoliti priglašenemu organu vstop v proizvodne prostore, inšpekcijski pregled, preizkušanje in skladiščenje ter mu priskrbeti vse potrebne podatke, še zlasti:

— dokumentacijo o sistemu kakovosti,

— evidenco o kakovosti, kot so poročila o inšpekcijskih pregledih in podatki o preizkušanju, podatki o kalibraciji, poročila o usposobljenosti vpletenega osebja itd.

4.3 Priglašeni organ mora izvajati občasne kontrole, da se prepriča, ali proizvajalec ohranja in uporablja sistem kakovosti ter mora proizvajalcu predložiti poročilo o kontroli.

4.4 Poleg tega sme priglašeni organ nenapovedano obiskovati proizvajalca. Med takimi obiski lahko priglašeni organ po potrebi izvede preizkuse ali naroči izvedbo preizkusov, da bi preveril pravilno delovanje sistema kakovosti. Proizvajalcu mora predložiti poročilo o obisku in poročilo o preizkusu, če je bil preizkus opravljen.

5. Proizvajalec mora vsaj 30 let po izdelavi zadnjega elementa zadržati na razpolago za državne organe:

— dokumentacijo iz druge alinee drugega pododstavka točke 3.1,

— sprotne dopolnitve iz drugega pododstavka točke 3.4,

— odločitve in poročila priglašenega organa iz točk 3.4, 4.3 in 4.4.

6. Vsak priglašeni organ mora druge priglašene organe uradno obvestiti o pomembnih podatkih glede odobritev sistemov kakovosti, ki so jih izdali in odvzeli.

STANDARD „F“: PREVERJANJE PROIZVODA

1. V tem modulu je opisan postopek, s katerim proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik, ki ima sedež v Skupnosti, preverita in potrdita, da so elementi, za katere veljajo določbe točke 3, skladne s tipom, ki je opisan v certifikatu ES o skladnosti tipa, in da izpolnjujejo zahteve te direktive.

2. Proizvajalec mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da proizvodni proces zagotovi skladnost elementov s tipom, kot je opisan v certifikatu ES o skladnosti tipa, in z zahtevami te direktive. Znak skladnosti CE namesti na vsak element in sestavi izjavo o skladnosti.

3. Priglašeni organ mora izvajati ustrezne preglede in preizkuse, da bi preveril skladnost elementov z zahtevami te direktive bodisi z ocenjevanjem in preizkušanjem vsakega elementa, kot navaja točka 4, bodisi z ocenjevanjem in preizkušanjem elementov na statistični podlagi, kot navaja točka 5, odvisno od izbire proizvajalca.

Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik, rezident v Skupnosti, mora hraniti izvod izjave o skladnosti vsaj 30 let po izdelavi zadnjega elementa.

4. Preverjanje s pregledovanjem in preizkušanjem vsakega elementa

4.1 Vse elemente je treba posamično oceniti in izvesti ustrezne preizkuse, kot so opisani v zadevni(-h) evropski(-h) specifikaciji(-ah) iz člena 2, ali enakovredne preizkuse, da se preveri njihova skladnost s tipom, ki je opisan v certifikatu ES o skladnosti tipa, in z zahtevami te direktive.

4.2 Priglašeni organ mora namestiti svojo identifikacijsko oznako ali zahtevati njeno namestitev na vsak odobreni element in pripraviti pisni certifikat o skladnosti za izvedene preizkuse.

4.3 Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik mora biti na zahtevo sposoben predložiti certifikate o skladnosti, ki jih izda priglašeni organ.

5. Statistično preverjanje

5.1 Proizvajalec mora svoje elemente predložiti v obliki homogenih sklopov in sprejeti vse potrebne ukrepe, da proizvodni proces zagotavlja homogenost vsakega proizvedenega sklopa.

5.2 Vsi elementi morajo biti na razpolago za preverjanje v obliki homogenih lotov. Naključni vzorec mora biti odvzet iz vsakega sklopa. Elementi, ki tvorijo vzorec, morajo biti pregledani posamično in izvedejo se ustrezni preizkusi, kot so opisani v zadevni(-h) evropski(-h) specifikaciji(-ah) iz člena 2(2) te direktive, ali enakovredni preizkusi, da se zagotovi njihova skladnost z zahtevami te direktive in odloči, ali se sklop sprejme ali zavrne.

5.3 V statističnem postopku se morajo uporabljati naslednji elementi:

— statistična metoda,

— shema vzorčenja s svojimi operativnimi značilnostmi.

5.4 Pri odobrenih sklopih mora priglašeni organ namestiti svojo identifikacijsko številko ali zahtevati njeno namestitev na vsak element in pripraviti pisni certifikat o skladnosti za izvedene preizkuse. Na trg se lahko dajo vsi elementi iz tega sklopa, razen tistih elementov iz vzorca, za katere je bilo ugotovljeno, da niso skladni.

Če je lot zavrnjen, mora priglašeni organ ali pristojni organ sprejeti primerne ukrepe, da prepreči dajanje takšnega sklopa na trg. Ob pogostih zavrnitvah sklopov lahko priglašeni organ opusti statistično preverjanje.

Proizvajalec lahko na odgovornost priglašenega organa namesti njegovo identifikacijsko številko med proizvodnim procesom.

5.5 Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik mora biti na zahtevo sposoben predložiti certifikate o skladnosti, ki jih izda priglašeni organ.

STANDARD „G“: PREVERJANJE ENOTE

1. V tem standardu je opisan postopek, s katerim proizvajalec zagotavlja in izjavlja, da je element, za katerega je bil izdan certifikat iz točke 2, skladen z zahtevami te direktive, ki veljajo za ta element. Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik, ki ima sedež v Skupnosti, mora na element namestiti znak skladnosti CE in pripraviti izjavo o skladnosti.

2. Priglašeni organ mora element oceniti in izvesti primerne preizkuse, kot določajo ustrezne evropske specifikacije iz člena 2(2) te direktive, ali enakovredne preizkuse, za zagotovitev njene skladnosti z ustreznimi zahtevami te direktive.

Priglašeni organ mora namestiti svojo identifikacijsko številko ali zahtevati njeno namestitev na vsak odobreni element in pripraviti certifikat o skladnosti za izvedene preizkuse.

3. Namen tehnične dokumentacije je omogočiti presojo skladnosti z zahtevami te direktive kakor tudi razumevanje konstrukcije, proizvodnje in delovanja elementa.

Za namene presoje mora dokumentacija vključevati:

— splošni opis tipa,

— konstrukcijske načrte, skice za proizvodnjo in sheme elementov, podkonstrukcij, tokokrogov itd.,

— opise in pojasnila, potrebna za razumevanje navedenih skic in shem ter delovanje elementa,

— seznam evropskih specifikacij iz člena 2(2) te direktive, ki se v celoti ali delno uporabljajo, in opis rešitev, ki jih je sprejel proizvajalec za izpolnjevanje temeljnih zahtev, kadar se evropske specifikacije iz člena 2(2) te direktive ne uporabljajo,

— rezultate izdelanih konstrukcijskih izračunov, opravljenih pregledov itd.,

— poročila o preizkusih.

— področja uporabe elementov.

MODUL „H“: POPOLNA ZAGOTOVITEV KAKOVOSTI

1. V tem modulu je opisan postopek, s katerim mora proizvajalec, ki izpolnjuje obveznosti iz odstavka 2, zagotoviti in izjaviti, da zadevni elementi izpolnjujejo ustrezne zahteve te direktive. Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik, ki ima sedež v Skupnosti, mora na element namestiti znak skladnosti CE in pripraviti pisno izjavo o skladnosti. K znaku skladnosti CE mora pripisati identifikacijsko oznako priglašenega organa, ki je odgovoren za nadzor, kot je določeno v točki 4.

2. Proizvajalec je pod nadzorom, kot to določa točka 4, in mora uporabljati odobreni sistem kakovosti za konstrukcijo, proizvodnjo in končni inšpekcijski pregled ter preizkušanje elementa, kot je določeno v točki 3.

3. Sistem kakovosti

3.1 Proizvajalec mora vlogo za presojo svojega sistema kakovosti vložiti pri priglašenem organu.

Vloga mora vsebovati:

— vse potrebne podatke za predvideno vrsto elementov,

— dokumentacijo v zvezi s sistemom kakovosti.

3.2 Sistem kakovosti mora zagotoviti skladnost elementov z zahtevami te direktive.

Vsi elementi, zahteve in določbe, ki jih proizvajalec sprejme, morajo biti sistematično in organizirano dokumentirane v obliki pisnih usmeritev, postopkov in navodil. Dokumentacija o sistemu kakovosti zagotavlja enotno razumevanje načel in postopkov kakovosti, kot so programi, načrti, priročniki in evidence kakovosti.

Še zlasti mora vsebovati primeren opis:

— ciljev kakovosti in organizacijske strukture, odgovornosti in pooblastil, ki jih ima uprava glede konstrukcije in kakovosti elementov,

— tehničnih konstrukcijskih specifikacij, skupaj z evropskimi specifikacijami iz člena 2(2) te direktive, ki se bodo uporabljale, in kadar se evropske specifikacije ne bodo uporabljale v celoti, sredstev, ki se bodo uporabljala za zagotovitev izpolnjevanja temeljnih zahtev te direktive, ki veljajo za elemente,

— tehnik za kontrolo in preverjanje konstrukcije, procesov in sistematičnih ukrepov, ki se bodo uporabljali pri konstruiranju elementov glede na vrsto elementov,

— ustreznih tehnik proizvodnje, kontrole in zagotavljanja kakovosti ter postopkov in sistematičnih ukrepov, ki se bodo uporabljali,

— pregledov in preizkusov, ki se bodo izvajali pred in med proizvodnjo ter po končani proizvodnji z navedbo pogostosti njihovega izvajanja,

— evidenc o kakovosti, kot so poročila o inšpekcijskih pregledih in podatki o preizkusih, podatki o kalibraciji, poročila o usposobljenosti vpletenega osebja, itd.,

— sredstev za spremljanje doseganja zahtevane kakovosti konstrukcije in elementov ter dejanskega delovanja sistema za zagotavljanje kakovosti.

3.3 Priglašeni organ mora presoditi kakovost sistema, da bi odločil, ali izpolnjuje zahteve iz točke 3.2. Za sisteme kakovosti predvideva skladnost z zahtevami, ki uresničujejo ustrezni usklajeni standard.

V skupini za presojo mora biti najmanj en član, ki ima kot presojevalec izkušnje v presojanju tehnologije zadevnega elementa. Postopek presoje vključuje inšpekcijski obisk prostorov proizvajalca.

O odločitvi je treba proizvajalca uradno obvestiti. Uradno obvestilo mora vsebovati ugotovitve ocenjevanja in utemeljitev presoje.

3.4 Proizvajalec se mora zavezati, da bo izpolnjeval obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti, in ga vzdrževal tako, da bo ostal primeren in učinkovit.

Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik stalno obveščata priglašeni organ, ki je sistem kakovosti odobril, o vsaki predvideni dopolnitvi sistema kakovosti.

Priglašeni organ mora predlagane spremembe ovrednotiti in odločiti, ali spremenjeni sistem kakovosti še vedno izpolnjuje zahteve iz točke 3.2, ali se zahteva ponovna presoja.

O svoji odločitvi mora proizvajalca uradno obvestiti. Uradno obvestilo vsebuje ugotovitve ocenjevanja in utemeljitev presoje.

4. Nadzor v pristojnosti priglašenega organa

4.1 Namen nadzora je zagotoviti, da proizvajalec dosledno izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz odobrenega sistema kakovosti.

4.2 Proizvajalec mora za namene inšpekcijskega pregleda dovoliti priglašenemu organu vstop v prostore za konstruiranje, proizvodnjo, inšpekcijski pregled, preizkušanje in skladiščenje ter mu priskrbeti vse potrebne podatke, še zlasti:

— dokumentacijo o sistemu kakovosti,

— evidenco o kakovosti, predvideno za projektni del sistema kakovosti, kot so rezultati analiz, izračunov, preizkušanj itd.,

— evidenco o kakovosti, predvideno za proizvodni del sistema kakovosti, kot so poročila o inšpekcijskih pregledih in podatki o preizkušanju, kalibraciji in poročilo o usposobljenosti vpletenega osebja itd.

4.3 Priglašeni organ mora v rednih časovnih presledkih izvajati kontrole, da bi se prepričal, ali proizvajalec vzdržuje in uporablja sistem kakovosti, in predložiti proizvajalcu poročilo o kontroli.

4.4 Poleg tega sme priglašeni organ nenapovedano obiskati proizvajalca. Med takimi obiski lahko priglašeni organ po potrebi izvede preizkuse ali naroči izvedbo preizkusov, da bi preveril pravilno delovanje sistema kakovosti, kjer je to potrebno; proizvajalcu mora predložiti poročilo o obisku in poročilo o preizkusu, če je bil preizkus opravljen.

5. Proizvajalec mora vsaj 30 let po izdelavi zadnjega elementa zadržati na razpolago za državne organe:

— dokumentacijo iz druge alinee drugega pododstavka točke 3.1,

— sprotne dopolnitve iz drugega pododstavka točke 3.4,

— odločitve in poročila priglašenega organa iz točk 3.4, 4.3 in 4.4.

6. Vsak priglašeni organ mora druge priglašene organe obvestiti o pomembnih podatkih glede odobritev sistemov kakovosti, ki so jih izdali in odvzeli.

7. Dodatne zahteve: ocenjevanje konstrukcije

7.1 Proizvajalec vlogo za ocenjevanje konstrukcije vloži samo pri enem priglašenem organu.

7.2 Vloga mora omogočiti razumevanje konstrukcije, proizvodnje in delovanja elementa ter presojo skladnosti z zahtevami te direktive.

Zajemati mora:

— tehnične specifikacije konstrukcije, skupaj z evropskimi specifikacijami iz člena 2(2) te direktive, ki so se uporabljale,

— potrebne dokaze v podporo njihovi primernosti, zlasti kadar se evropske specifikacije iz člena 2(2) te direktive niso v celoti uporabljale. Ti podporni dokazi morajo zajemati rezultate preizkusov, ki jih je opravil primeren laboratorij proizvajalca ali po naročilu proizvajalca.

7.3 Priglašeni organ mora vlogo preučiti in, če projekt izpolnjuje določbe te direktive, izdati vlagatelju certifikat ES o skladnosti projekta. certifikat vsebuje ugotovitve ocenjevanja, pogoje za njegovo veljavnost, potrebne podatke za identifikacijo odobrenega projekta in, če je primerno, opis delovanja elementa.

7.4 Vlagatelj mora priglašeni organ, ki je izdal certifikat ES o skladnosti konstrukcije, obvestiti o vsaki spremembi odobrene konstrukcije. Za spremembe odobrene konstrukcije je treba pridobiti dodatno odobritev priglašenega organa, ki je izdal certifikat ES o ocenjevanju konstrukcije, kadar take spremembe lahko vplivajo na skladnost s temeljnimi zahtevami iz člena 3(1) te direktive ali predpisanimi pogoji za uporabo elementa. Ta dodatna odobritev se izda v obliki dodatka k prvotnemu certifikatu ES o ocenjevanju konstrukcije.

7.5 Priglašeni organi morajo posredovati drugim priglašenim organom pomembne podatke o:

— certifikatih ES o ocenjevanju konstrukcije in izdanih dodatkih,

— odobritvah konstrukcije ES in odvzetih dodatnih odobritvah,

— certifikatih ES o ocenjevanju konstrukcije in zavrnjenih dodatkih.

PRILOGA VI

PODSISTEMI: IZJAVA ES O SKLADNOSTI

Ta priloga se uporablja za podsisteme iz člena 9 te direktive, da bi se zagotovilo njihovo izpolnjevanje temeljnih zahtev iz člena 3(1) te direktive, ki veljajo zanje.

Izjavo ES o skladnosti mora sestaviti proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik, ki ima sedež v Skupnosti, ali kadar take osebe ni, vsaka fizična ali pravna oseba, ki da podsistem na trg; izjava in spremljajoča tehnična dokumentacija morata biti opremljeni z datumom in podpisani.

Izjava ES o skladnosti in tehnična dokumentacija morata biti sestavljeni v istem jeziku ali jezikih kot priročnik z navodili za uporabo iz točke 7.1.1 Priloge II, in morata vsebovati naslednje podatke:

— sklicevanje na to direktivo,

— ime in naslov osebe, ki je naročila ocenjevanje ES,

— opis podsistema,

— ime in naslov priglašenega organa, ki je izvedel ocenjevanje ES iz člena 11 te direktive,

— vse bistvene določbe, s katerimi mora biti podsistem usklajen, zlasti vse omejitve ali pogoje obratovanja,

— izid ocenjevanja ES, ki je naveden v Prilogi VII (certifikat ES o skladnosti),

— podrobne podatke o osebi, ki je pooblaščena za podpis pravno zavezujoče izjave v imenu proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika ali, kadar take osebe ni, podatke o fizični ali pravni osebi, ki da podsistem na trg.

PRILOGA VII

PODSISTEMI: PRESOJA SKLADNOSTI

1. Ocenjevanje ES je postopek, s katerim na zahtevo proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, ki ima sedež v Skupnosti, ali kadar take osebe ni, na zahtevo fizične ali pravne osebe, ki prevzema odgovornost za postavitev podsistema na trg, pooblaščeni organ preveri in potrdi, da je podsistem:

   — skladen z določbami direktive in drugimi ustreznimi določbami v skladu s Pogodbo,

   — skladen s tehnično dokumentacijo in

   — dokončno izdelan.

2. Ocenjevanje podsistema se izvaja v vsaki fazi:

   — konstruiranja,

   — gradnje in preizkušanja ob prevzemu dokončno izdelanega podsistema.

3. Tehnična dokumentacija, ki spremlja certifikat o ocenjevanju skladnosti, mora vsebovati:

   — gradbene načrte in izračune, sheme električne in hidravlične opreme, sheme komandnih tokokrogov, opis računalniških in avtomatskih sistemov, navodila za obratovanje in servisiranje itd.,

   — seznam varnostnih elementov iz člena 4(2) te direktive, ki se uporabljajo v podsistemu,

   — izvode izjave ES o skladnosti, kot to določa Priloga IV za te varnostne elemente, skupaj z ustreznimi gradbenimi načrti in enim izvodom poročil o drugih opravljenih preizkusih in poizkusih.

4. Dokumentacija in dopisi v zvezi s postopki ocenjevanja ES morajo biti v istem jeziku ali jezikih kot priročnik z navodili iz točke 7.1.1 Priloge II.

5. Nadzor

5.1 Namen nadzora je, da se med gradnjo podsistema izpolnjujejo obveznosti glede tehnične dokumentacije.

5.2 Priglašeni organ, ki je odgovoren za ocenjevanje ES, mora imeti stalen dostop do proizvodnih in skladiščnih prostorov in po potrebi do montažnih prostorov, prostorov za preizkušanje ter na splošno do vseh prostorov, do katerih mora po njegovem mnenju imeti dostop za opravljanje svoje naloge. Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik ali, kadar take osebe ni, fizična ali pravna oseba, ki da podsistem na trg, mora priglašenemu organu priskrbeti vse dokumente ali zagotoviti, da se mu priskrbijo vsi dokumenti, ki jih v ta namen zahteva, ter zlasti načrte in tehnično dokumentacijo v zvezi s podsistemom.

5.3 Priglašeni organ, ki je odgovoren za ocenjevanje ES, mora v rednih časovnih presledkih opravljati kontrole za zagotovitev skladnosti z določbami te direktive. Ob vsakem obisku odgovornemu operativnemu nadzorniku predloži poročilo o kontroli. Lahko zahteva vstop, da opravi inšpekcijski pregled različnih stopenj dela.

5.4 Razen tega sme priglašeni organ nenapovedano obiskati proizvodne prostore. Med takimi obiski sme opraviti popolne ali delne kontrole. Priglašeni organ mora sestaviti poročilo o obisku in po potrebi odgovornemu operativnemu nadzorniku predloži poročilo o kontroli.

6. Vsak priglašeni organ mora redno objavljati bistvene podatke o:

   — vseh prejetih vlogah za ocenjevanje ES,

   — vseh izdanih certifikatih ES o ocenjevanju,

   — vseh zavrnjenih certifikatih ES o ocenjevanju.

PRILOGA VIII

MINIMALNA MERILA, KI JIH MORAJO DRŽAVE ČLANICE UPOŠTEVATI ZA PRIGLASITEV ORGANOV

1. Priglašeni organ, njegov direktor in osebje, ki je odgovorno za izvajanje postopkov preverjanja, ne morejo biti niti konstruktor, proizvajalec, dobavitelj ali monter varnostnih elementov ali podsistemov, katerih inšpekcijske preglede opravljajo, niti pooblaščeni zastopnik katere koli od teh strank in fizična ali pravna oseba, ki te varnostne elemente ali podsisteme da na trg. Niti neposredno niti kot pooblaščeni zastopniki ne smejo posegati v konstrukcijo, proizvodnjo, vgradnjo, trženje, servisiranje ali delovanje teh varnostnih elementov ali podsistemov. To ne izključuje možnosti za izmenjavo tehničnih podatkov med proizvajalcem in priglašenim organom.

2. Priglašeni organ in njegovo osebje, zadolženo za inšpekcijski pregled, morajo opravljati postopke preverjanja z največjo strokovno neoporečnostjo in tehnično sposobnostjo, brez pritiskov in spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njihovo sodbo ali rezultate inšpekcijskih pregledov, še posebej ne od oseb ali skupin oseb, ki so zainteresirane za rezultat preverjanj.

3. Priglašeni organ mora imeti na voljo potrebno osebje in potrebne zmogljivosti, ki mu omogočajo primerno opraviti svoje upravne in tehnične naloge, povezane s postopki preverjanja; na voljo mora imeti tudi dostop do opreme, ki se zahteva za posebno preverjanje.

4. Osebje, ki je odgovorno za inšpekcijske preglede, mora:

   — biti dobro tehnično in strokovno usposobljeno,

   — imeti zadovoljivo znanje o zahtevah, povezanih s preizkusi, ki jih izvajajo, in primerne izkušnje s temi preizkusi,

   — imeti potrebne sposobnosti, da sestaviti certifikate, zapisnike in poročila, potrebna za potrditev pristnosti opravljanja preizkusov.

5. Zagotovljena mora biti nepristranskost osebja, ki je zadolženo za inšpekcijske preglede. Njihovo plačilo ne sme biti odvisno od števila opravljenih preizkusov ali od rezultatov takih preizkusov.

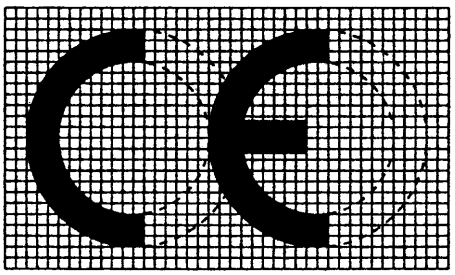
6. Priglašeni organ mora prevzeti zavarovanje civilne odgovornosti, če njegove odgovornosti ne pokriva država skladno z nacionalno zakonodajo, ali če ni država članica sama neposredno odgovorna za izvajanje inšpekcijskih pregledov.

7. Osebje priglašenega organa zavezuje poklicna tajnost (razen do pristojnih upravnih organov države, kjer izvaja svoje dejavnosti) v zvezi z vsemi podatki, ki jih pridobi pri opravljanju svojih nalog na podlagi te direktive ali katere koli določbe domačega prava, ki to direktivo uveljavlja.

PRILOGA IX

ZNAK SKLADNOSTI CE

Znak skladnosti CE je sestavljen iz črk „CE“, ki imata naslednjo obliko:



Pri pomanjšanju ali povečanju znaka CE morajo biti razmerja, ki jih določa zgoraj prikazana skica, ohranjena.

Različni elementi znaka skladnosti CE morajo imeti v glavnem enako vertikalno dimenzijo, ki ne sme biti manjša od 5 mm. Odstopanje od te najmanjše dovoljene dimenzije je dovoljeno za majhne varnostne elemente.

Znaku CE sledijo zadnji dve številki leta, v katerem je bil znak nameščen, in identifikacijska številka priglašenega organa, ki opravlja postopke iz člena 7(3) te direktive.